

ŽIVA
DÍLA
MINULOSTI

ADAM DE LA HALLE

HRA POD LOUBÍM

ROBIN A MARION

OSOBY

MARION mladá pastýřka, Robinova družka

ROBIN, mladý venkovan, Marionin druh

RYTÍŘ

GAUTIER HLAVÁČ, mladý venkovan, Robinův bratranec

BAUDON, mladý venkovan, Robinův bratranec

PERONNELLA, malá pastýřka, Marionina kamarádka

HUART, mladý venkovan, Robinův kamarád

DVA HUDCI

Luh; stranou je vidět ves

MARION

pase ovečky u cesty, uvíjí věneček

Robin mě rád, Robin mě má;

Robin mě chtěl – však budu tvá.

Sukničku mi hezkou dal,

kazaječku daroval.

La la la la.

Robin mě rád, Robin mě má;

Robin mě chtěl – však budu tvá.

RYTÍŘ

*na koni, má na ruku jezdecké rukavice, na pěsti
sokola s čapkou. Blíží se, nevida Marion*

Když z turnaje jsem domů jel,

já sličnou Maří uviděl.

MARION

nevidí rytíře

Hej, Robine, máš-li rád,

rád-li máš, mě s sebou vem.

RYTÍŘ
přiblíží se

Pastýřko, dobrý den Bůh dej!

MARION
Vás ostříhej!

RYTÍŘ
Ty slovo přej,
dívko sličná, rci a zjev,
koho volá tak tvůj zpěv
ustavičným šveholem:
*Hej, Robine, máš-li rád,
máš-li rád, mě s sebou vem.*

MARION
Pane, když se račte ptát:
Robin hoch můj, má mě rád,
však to také dokázal:
košíček, hůl daroval,
nožíček, jak srdce ráčí.

RYTÍŘ
Nevidělas havěť ptačí
zapadnout tu někde kolem?

MARION
Pane, těch tu lita palem!
Stehlíci si tady hoví
a těch pěnkav, pane, v křoví!
Zpívají mi napořád.

RYTÍŘ

Něco jiného bych rád,
ty má sličná, vyzvěděl.
Zdali zrak tvůj k vodě zřel
mířit kořist pro mou kuši?

MARION
Jakže díte – dlouhé uši?
Včera s pšenkou silnicí
tři šli oslí k mlýnici.
Na ty se mne ptáte tedy?

RYTÍŘ
To jsem dostal za přezvědy!
Pověz: volavku jsi zřela?

MARION
Volka, pane? Neviděla:
v masopustě naposledy
kus byl v míse u mé báby,
co jí zde ty ovce pasu.

RYTÍŘ
Namoutě, hned ať jdu k řasu,
takhle se mi vysmívat!

MARION
Pane, smím se pozeptat,
co na ruce to chováte?

RYTÍŘ
To sokol.

MARION

Chléb mu dáváte?

RYTÍŘ

Maso!

MARION

Uhranout mě může!
Jejej! Vždyť má hlavu z kůže!
Kampak vy?

RYTÍŘ

Já luhem, hájem.

MARION

Robin netoulá se krajem;
větší s ním je potěšení.
Celou ves nám v píseň změní,
když na dudy nám vyhrává.

RYTÍŘ

Ty pověz, pěkná, laskavá,
zda rytíře bys nechtěla.

MARION

Jen dál, vy pane, od těla!
Já nevím, co to rytíř je,
a ze všech hochů, co jich kde,
jsem jen Robinova panna.
Přijde večer, přijde zrána,
dne není, aby vynechal
a sýrce od úst nepodal.

Já za řadry kus ještě mám
a chleba též, ten dal mi sám,
abych k obědu jej měla.

RYTÍŘ

Teď mi pověz, ty má milá,
nechtěla bys se mnou jet,
v sedélku se projíždět
u hájíčka, úvaly?

MARION

Já? Jak je ten kůň váš zlý,
vždyť mě skoro umačká!
Je Robinův jak ovečka,
když jdu s milým podle pluhu.

RYTÍŘ

Pastýřko, buď družkou druhu,
učiň, oč tak žadoním.

MARION

Pane, pryč s tím mámením,
nesluší se táčky tady.
Má ten kůň váš divné spády!
Jak vám říkají?

RYTÍŘ

Jsem Aubert.

MARION

*Marně prosí mě pan Aubert:
má mou lásku jen můj Robert.*

RYTÍŘ

Ne a ne?

MARION

Ne, na mou duši.

RYTÍŘ

A to myslíš, že se sluší,
abych prosil se jak slouha?
Pán jsem, pastýřka ty pouhá.

MARION

Proto vás nechci za svého!
*Jsem pastýřka, však milého
jak obrázek mám hezkého.*

RYTÍŘ

Kéž bys dobře s ním se měla!
Jdu zas po svých, když jsi chtěla.

(Vzdálí se za zpěvu)

*Trérír delyrió delyrió delyrel,
trérír delyrió delyrió delyro.*

*Dnes ráno jsem se projížděl, podle kraje lesa jel,
pastýřku jsem uviděl, sám král tak krásnou neviděl.*

*Trérír delyrió delyrió delyrel,
trérír delyrió delyrió delyrel,
trérír delyrió delyrió delyro.*

MARION

*Hej! Robine,
hejha hou!
Už ke mně pospěš,
hejha hou.*

*Budem si hráti,
hejha hou,
hejha hou.*

ROBIN
zpozďáli

*Hej! Marion,
hejha hou!*

*Už mě potěš,
hejha hou.*

*Budem si hráti,
hejha hou,
hejha hou.*

MARION

Robine!

ROBIN

Marion!

MARION

Odkud, milý?

ROBIN

*Přisámbůh, před malou chvílí
já prokřehlý jsem sukni sňal
a teplý kabátec si vzal.
Na! – jablíčka mám dozrálá.*

MARION

*Robine, já tě poznala
po zpěvu, jak ses ke mně bral.
A ty? Můj hlas jsi nepoznal?*

ROBIN

I poznal, zpěv a ovečku.

MARION

Robine, zlatý holečku,
ne však, abys vyváděl:
nějaký mužský tudy jel;
ten pouzdrem o svou ruku dbal
a jestřábisko kolébal
na pěsti, ten se naprosil
o lásku; však do větru sil;
to víš – já tobě ublížit!

ROBIN

To bych už ani nechtěl žít!
Kdybych jen ho byl zde stih
a Valda s Baldou, přestal smích,
bylo by se zaprášilo,
ďáblí zjevili své dílo.
Pán se zlou by se potázel.

MARION

Robine, zapuď hněv a žal;
těšme se, ty mnou, já tebou.

ROBIN

Stát mám či snad na kolenou?

MARION

posadí se

Ne, jen sedni hezky zblízka.
Pojď a jez.

ROBIN

usedne po jejím boku

Mně srdce výská.

To víš, že zblízka, duše má.
Však s holýma jdu rukama;
to nedobře jsem učinil.

MARION

vytáhne ze záňadří sýr, chléb a jablka

Nermuť se, milý, vždyť mi zbyl
sýr za řadry, hle, schovaný
a krajíc, dost to svačiny,
jabka –

ROBIN

Ten sýr se vydařil!
Milá jez!

MARION

Ty taky trochu. (*jeď*)
Chceš-li se napít, drahý hochu,
v hrníčku tu vodičku zkus.

ROBIN

Bože! Teď tak ještě kus
slaniny mít od tvé báby.

MARION

Hochu, to si vypuť z hlavy!
Ta se na hambalkách kývá,
sýr nám stačí a ta skýva,
to na dopoledne je dost.

ROBIN

Bože, mě bolí každá kost,
jak jsem zhurta kouli hrál!

MARION

Aby ses mi Boha bál...
Že se, chlapci, nestydíte!

ROBIN

*O tom ještě uslyšíte,
krásko, o tom uslyšíte.*

MARION

Robine, pověz, jsi už syt?

ROBIN

A jak!

MARION

Tak tedy mohu skrýt
sýr a chléb, za ňadra dát,
až zas na nás přijde hlad.

ROBIN

vstane

Raděj to do košíčku dej.

MARION

vstane

Tak! Ty se tak nekoukej!
Pros neb kaž – co chceš, učiním.

ROBIN

Marion, teď brzy zvím,
zda jsi věrná milka má,
jak i mne jsi shledala.

Pastýřečko,

má děvečko,

vínek dej mi s hlavy své,

vínek dej mi s hlavy své.

MARION

sejme s hlavy vínek z lučního kvítí

Abych dala, Robinečku,

z lásky ti jej na hlavičku?

Budeš víc mě v lásce mít?

Budeš víc mě v lásce mít?

ROBIN

Svou milou já tě udělám,

drahý pás ti s těla dám,

brašnu dám a sponky své.

Pastýřečko,

má děvečko,

vínek dej mi s hlavy své,

vínek dej mi s hlavy své.

MARION

Ráda, potěšení mé!

Teď se proskočíme trávou.

ROBIN

Na rukou chceš nebo hlavou?

Ve všem já se vyznám zcela.

Což jsi o tom neslyšela?

MARION

*Robine, rád-li tatíčka,
dovedeš pěkně krok a krok?*

ROBIN

*Ať zdráva má je matička,
podívej, ten krok a skok,
vykročit, zabočit,
milko, kročit, zabočit.*

MARION

*Robine, rád-li tatíčka,
ukáž, co hlava dovede.*

ROBIN

*Ať zdráva má je matička,
co umím, hned se ukáže.
Je to tak vhod?
Milko, je to tak vhod?*

MARION

*Robine, rád-li tatíčka,
dovedeš v kole sem a tam?*

ROBIN

*Ať zdráva má je matička,
vid', že se v tom švarně znám,
zepředu i zezadu?
Milko, zepředu, zezadu?*

MARION

*Robine, rád-li tatíčka,
dovedeš kroužit jak ten pták?*

ROBIN

*Ať zdráva má je matička,
však vlasy mám už bůhvíjak
zepředu dozadu,
milko, zepředu dozadu.*

MARION

Robine, a co chorovod?

ROBIN

Ba, ale zem tu není vhod,
mám střevíc nadranc, hned by spad.

MARION

Vždyť právě vhodný máme šat:
ty nedbej, dělej, když to dím.

ROBIN

Já pro bubínek doskočím,
dudy s velkou píšťalou.
A najdu-li, ať se mnou jdou
Baudon brach a Gautier.
Snad dobrá porada to je,
kdyby se rytíř navrátil.

MARION

Abys mi brzo zpátky byl.
A Peronnella je-li tam,
má družka, že ji zvu sem k nám,
bude nám jako v pohádce.
Najdeš ji vzadu v zahrádce
cestou k mlýnu Rogerovu.
A pospěš!

ROBIN

Už se kasám k lovu.
Letím jak hladový.

MARION

Už jdi!

ROBIN

*dospěje předstíraným úprkem do pozadí scény
k domu svých bratranců Gautiera a Baudona*

Valdo, Baldo za tou zdí!
Bratránku, rychle otvírej.

GAUTIER

Robine, Bůh ti zdraví dej.
Co je, kdo tak tě cestou hnál?

ROBIN

Co je? Mám dost! Já pospíchal,
že sotva dechu popadám.

BAUDON

To spral tě kdo?

ROBIN

Já hnál se sám.

GAUTIER

Jen ven s tím, proč ti vázne dech?

ROBIN

Tak slyšte, braši, proč ten spěch.
Já letem příběh pro vás dva –
na koni jakýs pobuda,

Marion kde pase, jel
a mocí mermo lásku chtěl
a snad se tam zas navrátí.

GAUTIER

Přijde-li, draze zaplatí!

BAUDON

To věru, za to hlavu dám.

ROBIN

Mí drazí braši, pojďte k nám.
Ustrojíme kratochvíli,
přijde Huart, brach náš milý,
s Peronnellou, lidu dost.
Z pšenky chleba každý host,
sýr a vodu bude mít.

BAUDON

Hej, brášku, věru že chcem jít.

ROBIN

A tak se dejte úbočím,
já pro Huarta doskočím,
pro Perku.

BAUDON

Tu chasu zvanou
přived', my jdeme tudy stranou,
ke kameni hned se dáme.
Já vidle vezmu, nač je máme?

GAUTIER

Já zas tuhou sukovici,
skočím pro ni k sestřenici.

(Gautier a Baudon se vzdálí. Robin běží pro Peronnellu)

ROBIN

Perko! Perko! Peronnello!

PERONNELLA

Čeho by se ti tak chtělo?

ROBIN

Že nevíš! Marion tě zve;
rád každý u nás pobude.

PERONNELLA

A kdo přijde?

ROBIN

Já a ty,
taky Valda hlavatý,
Balda, Huart, Marion.

PERONNELLA

Jsem ve všedním, a teď ten shon...

ROBIN

Perko, cavyky teď žádné,
hezky ti tvá všední padne.
A pospěš, napřed pojechám.

PERONNELLA

To víš, já taky pospíchám,
jen co ty ovce seženu.

(Robin běží k Huartovi, Peronnella shání ovce)

RYTÍŘ

*vrací se z lovu. Je bez sokola, na sedlo má
zavěšeno několik mrtvých ptáků. Přiblíží se
k Marion*

Tos ty, jež prve po ránu...?
Pastýřko, mé zlaté dítě –

MARION

Probůh, pane, už se hbitě
pryč berte, mějte uznání!

RYTÍŘ

Jdu, když tvá krutost zahání.
Ty nemrač se, já tudy jel,
že vzácný pták mi uletěl,
na noze má rolničku.

MARION

Kol plotu při tom políčku
jedte, snad se v houští skryl;
tu chvíli ještě tady byl.

RYTÍŘ

Díš pravdu?

MARION

Jako Pánubohu.

RYTÍŘ

Viš, ptáka oželeť mohu,
když krasavici zřím jak ty.

MARION

Pane, ať jste už u cesty,
já strachy nevím kudy kam.

RYTÍŘ

Z koho?

MARION

Z Robina hrůzu mám.

RYTÍŘ

Z Robina?

MARION

Jen kdyby věděl,
sotva by si mne už hleděl,
a je přec hoch můj nejdražší.

RYTÍŘ

Neboj se, nikdo nestraší,
u mne bezpečna jsi zcela.

MARION

Raděj bych se neviděla;
jedte, jedte, nechte být,
mně nesluší se s vámi dlít.
Hle, jak mi ovce vyvádějí.

RYTÍŘ

Zlé se mi to věci dějí,
že s tebou vůbec rozmlouvám.

MARION

Už jedte, jedte, pravím vám.
Hle, tam jde někdo mýtinou.
Robin s píšťalkou stříbrnou,
hrá na píšťalku stříbrnou.
Probůh, pane, jděte, jděte!

RYTÍŘ

Sbohem zůstávej, můj světe,
už tě nutit nebudu.
(Vzdálí se a potká Robina, jenž se vrací
a neobratně drží sokola, jejž polapil)
I hledme toho pobudu!
Co ti sokol udělal?
Kdo by tě jak šelmu pral,
věru by dobře učinil.

ROBIN

Ej, pane, zlý by čin to byl.
Já bál se, aby neulít.

RYTÍŘ

Za to ti dík svůj v tvář chci vbít!
Žes mi zřídil sokola! *(Poličkuje jej)*

ROBIN

Hej, pomoc, kdo jste dokola!

RYTÍŘ

Řvát budeš? Hned přidám dík! *(Bije jej)*

MARION

Matko Boží, Robinův křik!
To zbojníci ho lapili!
Vem třeba ovce vlk mi zlý,
já na pomoc mu pospíšim!
Běda! Pana rytíře zřím!
Pro mne bije ho a za to.
(*Běží k rytíři a Robinovi*)
Robinečku, jsi živ, mé zlato?

ROBIN

Má milá, už mě zmordoval.

MARION

Co jste to, pane, udělal,
ztýral jste ho, strhal šaty.

RYTÍŘ

Proč byl k ptáku nestydatý?
Hleď, jak ven se peří dere.

MARION

Neví, jak se v ruku bere;
probůh, mějte slitování!

RYTÍŘ

Rád – pojď se mnou, buď má paní.

MARION

Ne.

RYTÍŘ

Ale já tě musím mít,
pro tebe všech se rád chci zbýt,
na koně si tě posadím.

MARION

Násilí vám neradím.
Robine, pospěš, pryč mě rvou!
(*Rytíř odvádí Marion, jež se vzpouzí. Robin
zůstane sám*)

ROBIN

Běda! Já ztratil milou svou.
Kde to braši čas tak maří!
Milá pryč, mám řafky v tváři,
z šatů mi jen cáry zbyly.

GAUTIER

přichází

*Hej, vstávej, Robine milý,
s jiným Marion tvá pílí,
s jiným Marion tvá pílí.*

ROBIN

spatří Baudona a Gautiera

Baldo, Valdo, jsem tu sám,
vše pryč, je Marion ta tam.

GAUTIER

A co jí nejdem na pomoc?

ROBIN

Mlč, má ten chlap ti strašnou moc
a zbil by nás i čtyři sta.
Je blázen, pěští utříská.
Jak se na mne s mečem hnál!
Takovou po hlavě mi dal,
až bolestí jsem v mdlobách byl.

GAUTIER

Já kdybych včas byl přikvapil,
namoutě, hned byla mela.

ROBIN

Pojďme hledat, kam se děla,
lehněme si do křoví,
všichni k seči hotovi;
na pomoc chci jí pospíšit
a v záloze vás budu mít.
Už jsem trochu pookřál.
(*Skryjí se za křovím*)

MARION

Pane, kdybyste se bral
pryč už, moudré by to bylo.

RYTÍŘ

Ne tak, spanilá má vílo,
já unesu tě na koni,
svět celý se ti pokloní.
Nebuď tak zlá v srděčku svém,
vodního zde ptáka vem,
ta kořist má ti zachutná.

MARION

Já raděj sýr, to krmě má,
chlebu, jablíčkům víc věřím
nežli ptáku s jeho peřím;
nic vy se mi nelíbíte.

RYTÍŘ

Cože? Tak tvé mysli lité
nic ode mne není milo?

MARION

Věřte, pane, žádné dílo
vám nepomůže ani zbla.

RYTÍŘ

Tak sbohem, pastýřečko má!
Já věru hňup jsem z Hňupova,
že vhod mi hňupka taková!
Pastýřko, sbohem!

MARION

Sbohem, pane!

Ach! Můj Robin hněvem plane,
že se po mně slehla zem.

ROBIN

Hou! hou!

MARION

Ach, on tak volá jen!
Robinečku, jak ti je?

ROBIN

Už je dobře, srdce mé,
a že tě vidím, jsem zas zdrav.

MARION

Tak pojď a spěš si pro pozdrav.

ROBIN

Rád, sestřičko, sám bych si řek.

MARION

Hledte, jaký hlupáček –
tak líbat mě všem na očích!

GAUTIER

Vždyť je z našich příbuzných,
před námi to není zlo.

MARION

O vás by tak nebylo,
on však ani nezaváhá
ve vsi před lidmi s tím, hlava
bláznivá je ten můj hoch.

ROBIN

Kdo že odolat by moh?

MARION

Zas už? Hle, jak doráží!

ROBIN

Bože, jak bych s kuráží
do toho na koni se dal!

MARION

Jaký bys prospěch z toho vzal?
Vždyť nevíš, jakým úskokem
jsem unikla.

ROBIN

Ba, viděl jsem
a všichni, co jsi dělala.
Kdyby ses Baldy zeptala
a Valdy, zviš, jak musili
mě krotit, užít násilí.
Třikrát vpřed mě hnal můj vztek.

GAUTIER

Ba, Robine, jsi věru rek;
však teď to máme za sebou,
tož za mnou mha a přede mnou;
a tak už to z myslí mějme.

ROBIN

Na Huarta posečkejme
a Perečku, už jistě jdou.
Aj, zde je máme!

MARION

Už tu jsou!
(Huart a Peronnella přicházejí)

ROBIN

Už víš, kde kozička tvá byla?

HUART

Vím.

MARION

Buď zdráva, Perko milá!

PERONNELLA

Marion, Bůh dej dobrý den!

MARION

Chybělas nám ty už jen.
Teď můžeme si zazpívat:
*Přítelem kdo obdařen,
může se smát a radovat.*

BAUDON

Tak jsme už všichni pospolu?

HUART

Jsme.

MARION

Hrejme nějakou teď hru.

HUART

Na královnu s králem snad?

MARION

Já raděj chtěla bych si hrát
tu, co se o vánocích hrá.

HUART

Svatého Kosmu.

BAUDON

Pěkná hra.

MARION

Tu ne, ta je rozpustilá.

HUART

Stačí, abys zticha byla.

MARION

Kdo nám ji kloudně vysvětlí?

HUART

Já! Kdo z vás smíchu povolí,
svatému když dary nese,
za světce hned dostane se;
a kdo je chytrý, vyhraje.

GAUTIER

Kdo z nás?

ROBIN

Já.

(Posadí se na mezník)

BAUDON

Tak dobře je.

Valdo, první obětuj!

GAUTIER

Ty svatý Kosmo, při mně stůj,
a když u vás v domě zle je,
zde vem.

*(Svatý se ušklíbá darům, Gautier se dá
do smíchu)*

ROBIN

Prohrál; vždyť se směje!

GAUTIER

Ba, prohrál.

HUART

Marion, teď ty.

MARION

Kdo prohrál?

HUART

Hlaváč hlavatý.

(Gautier usedne na mezník místo Robina)

MARION

Nate, pane milostivý!

HUART

Stůjte, vždyť se smíchem křiví.
Kdo teď? Perečko, s darem jdi.

PERONNELLA

Pane svatý, kéž lahodí,
co ti tady nesu vděčně.

ROBIN

Ty to hraješ převýtečně!
Teď, Huarte, pojď s Baudonem.

BAUDON

Zde, svatý Kosmo, dárek vem!

GAUTIER

Směješ se, prohráls, chlapče, hru.

BAUDON

Nepravda!

GAUTIER

Huart!

HUART

Však už jdu!

Dva groše dávám.

GAUTIER

Prohrál, hej!

HUART

Nikdo se s místa nehýbej!
Vždyť jsem se dosud nezasmál.

GAUTIER

Co to, Huarte? Jak jsi prál?
Chceš tržit bití, taškáři?
Zde se ti kejkle nezdaří!
Klid se, chceš-li zůstat zdrav.

HUART

Budsi, je-li to tak váš mrav.
(Posadí se na místo Gautierovo)

ROBIN

Tu máš, milosti nebeská.

MARION

Přátelé, hra to nehezká.
Vid, Pero?

PERONNELLA

Hezká není nijak.
Ať už ustrojí se jinak
nám kratochvíle bohatá.
My jsme zde dvě děvčata,
vy čtyři hoši pospolu.

GAUTIER

Což pustit větry ve sboru?
Ta švanda!

ROBIN

Fuj! Ty jeden sprostý,
Marion je mezi hosty,
to neznáš jinou způsobu,
než tropit nám zde nezdobu?
Ať na zdraví si pozor dá,
komu se to žert pěkný zdá!
Už abych to neslyšel!

GAUTIER

Nu, buďsi, abych pokoj měl.

BAUDON

Tak tedy hru.

HUART

A kterou rád?

BAUDON

Já a Hlaváč kamarád
hru chcem v krále s královnami;
libě pojednám si s vámi,
když mě uděláte králem.

HUART

I hledme – nevystačí s málem,
nic tak – budem losovat.

GAUTIER

Máš pravdu, do deseti snad,
a kdo desátý, buď král.

HUART

Ten počet by nám zrovna hrál.
Nuž tedy! Ruka svrchu, dole!
*(Všichni utvoří kruh a vztáhnou do něho pravou
ruku, kladouce ruku na ruku)*

BAUDON

Stojíte už všichni v kole?
Kdo začne?

HUART

Hlaváč kamarád.

GAUTIER

Už začínám, a věru rád.
Jedna!
*(Gautier zdvihne ruku, pak ji skloní. Po něm
ostatní)*

HUART

Dvě.

ROBIN

A tři.

BAUDON

A čtyry.

HUART

Marion, dej počet z míry.

MARION

Ráda dám. A pět!

PERONNELLA

A šest!

GAUTIER

Sedm.

HUART

Osm.

ROBIN

Devět.

BAUDON

Víc deset jest!

Hejsa, co král se posadím!

GAUTIER

Matičko, už ať to zřím,
a všickni nejínek chceme.

ROBIN

A teď ho korunujeme.

(Pozvednou Baudona a posadí jej na mezník)

Sedí!

HUART

Pero, k němu se měj,
panu králi na hlavu dej
klobouček svůj slaměný.

PERONNELLA

Nate, králi.

KRÁL

Můj poddaný
Baldo, hbitě k trůnu mému.

GAUTIER

Rád, pane. Každěmu svému,
cokoli mu síly zmohou,
aby zdolal paží, nohou:
svou krev bych za vás vycedil.

KRÁL

Rci, zda jsi někdy žárliv byl?
Pak Robina si zavolám.

GAUTIER

Já ondy, však se k tomu znám,
u milky šramot uslyšel,
jako by kdo dovnitř chtěl;
už myslil jsem, že chlap to je.

K R Á L

Robin!

R O B I N

Ať s králem blaho je!
Ptej se, já povím zakrátko.

K R Á L

Když narodí se hovádko,
jak, že je ženská, poznáváš?

R O B I N

Králi, pěkné se věci ptáš!

K R Á L

Odpověz.

R O B I N

Nejsem toho znalý.
Chceš-li však to zvědět, králi,
dozadu se mu podívej.
A na mně dál už nezvídej.
Jsem ti tu snad pro ostudu?

M A R I O N

Pravda.

K R Á L

Tebe ptát se budu!

M A R I O N

Budeš, hanba tak se ptát.

K R Á L

Marion, za to smí si přát,
co by rád.

R O B I N

Když já...

K R Á L

Tak ne?

K ní jdi, ať se dostane
objetí ti počestného.

(Misto aby ji jen objal, Robin Marion políbí)

M A R I O N

Hleďte blázna líbavého!

R O B I N

Chybil jsem se.

M A R I O N

I ty lháři!
Pohleďte: zde na mé tváři
vtisk mám zubů, tak se řítíl.

R O B I N

Dobrotu jak sýr jsem chytil,
tak jsi měkká, chutná byla.
Už mě obejmí, má milá,
ať je mír.

M A R I O N

Ty čerte hloupý!
Těžký jsi jak mlýnské stoupy.

ROBIN

Sta hromů!

MARION

Je-li pohněván,
ať ke mně přijde jasný pán,
pojdte, už plísnit nebudu,
nermuťte, pane, svou lahodu.

KRÁL

Ke mně, Huarte, se dejte!

HUART

Kvapím, pane, poroučejte!

KRÁL

Upřímně pověz, mane náš,
které obzvlášť krmě dbáš.
Poznám, zda jsi pravdu děl.

HUART

Kéž bych tučnou šunku měl
s kaší z česneku, ořechů,
z té měl jsem ondy potěchu,
až vracela se z plné huby.

KRÁL

Ej! – To bych si brousil zuby!
Od tebe nic už nežádám.

HUART

Běž, Perko!

PERONNELLA

Já si netroufám!

KRÁL

Pojď už, pojd! A teď se táži
při slibech, jež k trůnu váží,
kdy tě nejvíc láska hrála,
ať už kdekoli ti přála.
Už pověz, ať to hnedle zvím.

PERONNELLA

Pane, ráda vypovím:
to když potěšení mé,
hoch, jenž dal mi srdce své,
po luhu mě provázel,
s mými ovečkami šel,
bylo to už kolikrát.

KRÁL

Víc nic?

PERONNELLA

Už nic.

HUART

Ta umí lhát!

KRÁL

A ví Bůh, já jí to věřím.
Marion, teď tebe změřím.

MARION

Jen abyste se hezky ptal.

K R Á L

To víš. A pověz, že jsem král,
jak ráda Robinečka máš,
jenž veselý je brášek náš.
Jen tůček abys nechala!

M A R I O N

Pane, snad bych nelhala!
Mám tak ukrutně ho ráda
jak žádnou z ovec svého stáda,
ni tu, jež ondy mladé měla.

K R Á L

To láska plná je a celá,
hned buď vyhlášena v obec.

G A U T I E R

Máří, vlk vpad do tvých ovec!
Hleď, už jednu odnáší!

M A R I O N

Robine, tam peláší,
běž, než zhltně ubohou!

R O B I N

Valdo, palici dej svou;
hleďte, jaký rek já jsem.
Hej! Na vlka! Hej, sem, sem, sem!
*(Robin odběhne za vlkem. Po chvíli se vrátí,
drže ovci v náručí)*
Nejsem z hrdin hrdina?
Tu máš!

M A R I O N

Ta je zřízena!
Jak je celá zubožená.

R O B I N

A jak z bláta vytažená.

M A R I O N

Jak ji držíš, nemotoro!
Zadeček má v tlamě skoro.

R O B I N

Nevadí; já naspěch měl.
Na místo, kde vlk ji dřel,
podívej se, moje milá.

G A U T I E R

Hleď, zde modrá je, ne bílá.

M A R I O N

Valdo, jsi ty ošklivý!

R O B I N

Náruč tvá ji uzdraví,
pozor, ať tě nekousne!

M A R I O N

Špinavá je, nechci, ne;
pusť ji, ať se pase v travě.

B A U D O N

Robine, teď myslím právě:
v takové-li lásce máš
Marion, jak mít se zdáš,

takovou bych radu dal:
žeň se, kdyby král ji přál.

GAUTIER

Přeji.

ROBIN

Tuže rád bych chtěl.

BAUDON

Tak ber!

ROBIN

obejme Marion kolem pasu

To vše že mít bych směl?

BAUDON

Tak, nikdo ti ji nesmí vzít.

MARION

Chceš mi kůži s těla dřít?
Vem paži mě míň týravou.

BAUDON

A tak se divím, že z těch dvou
Perka nemá poučení.

PERONNELLA

Já? Vždyť pro mne hochá není,
na mne nikdo nepohléd.

BAUDON

Mohla bys mít hochá hned,
kdybys trochu zkusit chtěla.

PERONNELLA

S kým?

BAUDON

Mlč, Valdu hned bys měla.

HUART

Se mnou zkus to, u všech všudy!

GAUTIER

To snad, že máš doma dudy?
Dál tvé jmění nedosáhne,
koně mám, ten, pane, táhne,
mám řemení, pluh, radlici,
a pán jsem v naší ulici.
Z jedné látky kabát, plášť,
máti – jej mám zdědit zvlášť –
pohár má, ten vůkol slyne,
z mlýna v obilí jí plyne
tučný výminek, a kráva
naše den co den nám dává
hojně sýra a což mléko:
jsem to ženich – nu tak, Perko,
plácne si?

PERONNELLA

Já bych ráda;
byla by však věčná váda,
bratr Guiot je jak divý,
vyváděli byste divy,
rváči, jen se pěstmi bít.

GAUTIER

Když mě nechceš, nechej být.

Jinou svatbu budem strojit.

HUART
ukáže na Peronnellino záňadří

Pověz, čím nám hlad chceš zhojit.

PERONNELLA
Chleba, sůl a řeřichu mám.
Marion, co přidáš nám?

MARION
Nic, jen ptej se mého hochy;
sýra, chleba zbyla trocha
od snídaně maličká;
mám od Robina jablíčka.
Nate jídlo z lásky dané.

GAUTIER
Kdo by rád dvě šunky slané?

HUART
Kde jsou?

GAUTIER
Vždyť o ně klopýtáš!

PERONNELLA
A zde dva čerstvé sýrce máš.

HUART
Od koho?

PERONNELLA
Od ovečky mé.

ROBIN
Smažený hrách dám, přátelé.

HUART
Myslíš, že to dost je chlouby?

ROBIN
Pečená mám jabka z trouby.
Marion, nechceš? Rád ti dám.

MARION
Nic víc?

ROBIN
Už nic.

MARION
Jen pověz nám,
cos mi ještě připravil.

ROBIN
*Já koláč chutný ušetřil,
a na tom pekař nešetřil,
ten sníme spolu, Marion,
pusa s pusou, ty a já.
Ty tu počkej, Marion,
na slovíčko, ty a já.
Marion, ještě něco dám?*

MARION
Jen dávej!

ROBIN

Já ti povídám,
*kapouna mám pěkného,
na biskupu tučného,
toho sníme, Marion,
pusa s pusou, ty a já.
Ty tu počkej, Marion,
na slovíčko, ty a já.*

MARION

Jen vrať se brzy, duše má.

ROBIN

Rád se, duše má, hned vrátím;
vy tu hodujte si zatím,
uděláte moudré dílo.

MARION

To by ti jen málo zbylo,
počkám na tě, bratříčku.

ROBIN

Nečekej, jen sukničku
prostři, aby ubrus byla,
na ní ať je jídel síla,
hned tu budu, nečekej.

MARION

Perečko, svou bílou dej
čistou, já svou pošpinila.

PERONNELLA

Ráda, když tak chceš, má milá,
hned po vůli ti udělám.

Tady vám ji na zem dám,
prostřete si, milí hosté!

(Marion prostře Peronnellinu sukničku)

HUART

A už jídlo na stůl noste,
milé panstvo, sem už s ním!

PERONNELLA

Hleď jen, Marion, tam zřím
Robina, když nelžou oči.

MARION

On! A jak se křepce točí!
Pověz, není hoch to zdárný?

PERONNELLA

Ba že, Marion, je švarný
a snes modré by ti s nebe.

MARION

Nějaké si hudce vede.

HUART

Kde jsou?

GAUTIER

Ti dva, co k nám sem jdou,
každý s troubou náramnou.

HUART

Namoutě, že pravdu díš.
(Robin nese jídlo a dudy. S ním dva hudci s nástroji)

ROBIN

Tu jsem, má milá! Vem tu tíž.
Máš mě ráda upřímně?

MARION

To mám.

ROBIN

Sestřičko, blažíš mě,
žes mi lásku vyjevila.

MARION

Aj, co to neseš?

ROBIN

Dudy, milá,
vzal já je, ať všechno jásá,
pohled – jsou ty dudy krása!

MARION

Robinečku, sedni sem,
vy ostatní též za stolem.

ROBIN

To my rádi posloucháme.
(*Všichni se posadí v kruhu*)

MARION

A teď do hodů se dáme.
Ó, to chutná! – zlato, tu máš!
Hej, Gautiere, o čem dumáš?

GAUTIER

O Robinovi v tu chvíli;
nebýt bratránek můj milý,
chtěl bych já tě, na mou duši,
že ti to tak hezky sluší.
Koukej, Baldo, jaké tělo!

ROBIN

Ruku pryč, sic bude dílo!
Pamatuj, že není tvá!

GAUTIER

Je v tobě horkost sršatá?

ROBIN

Je.

MARION

Však bych tě nermoutila.

ROBIN

Zas ta ruka pytláčila!

MARION

Valdo, ať už pokoj mám,
Jdi, tvých žertů málo dbám.
Hleďme si teď kratochvíle.

GAUTIER

Zanotovat umím mile.
Zpěvánku mou slyšet chcete?

ROBIN

Chcem.

GAUTIER

Zklamáni nebudete:
Audigiére, děla Raimberge, hovno dím.

ROBIN

Fuj, Valdo, ať to neslyším!
Pořád jen sprostáčit bys chtěl?
Zpíváš jak sprosták menestrel.

GAUTIER

Blázínek, žertu nerozumí,
jen se čertí na mé umy.
Není-li ta píseň krása?

ROBIN

Není.

PERONNELLA

Zatančí teď chasa
rej a Robin v čele bude,
Huart na dudy ať hude,
hudci ať nám vyhrávají.

MARION

Ovce ať nám nemlsají!
(Dají do záhradří a do košů, co zbylo z hostiny)
Už, Robinečku, do díla!

ROBIN

Zkusím pro tebe, má milá!

MARION

I mlč, však já tě utěším.
(Obejme Robina)

ROBIN

Teď jako mistr pospíším,
žeš tak hezky objala;
nejdřív my dva dokola,
že se v tom tak dobře známe.

MARION

Tak se do kolečka dáme,
dej už ruku do boku!
*(Huart hraje na dudy, hudci vyhrávají, Robin
a Marion tančí)*
Znáš ty se mi v poskoku!

ROBIN

Dobře tak, má milá, bylo?

MARION

Srdečko mi poskočilo,
když jsem tě tak viděla.

ROBIN

Teď my všichni, tralala.

MARION

Tak je dobře, ty můj milý.

ROBIN

Vzhůru, panstvo, chutě s pílí,
vedu, stůjte na chvíličku,
Marion, půjč rukavičku,
abych líp to zdolat moh.

*(Drží jednou rukou rukavičku, druhou vezme za ruku
Marion, ta dá druhou ruku Gautierovi, pak následuje)*

*Peronnella, pak Baudon. Řetězec zatančí několikrát
farandolu kolem jeviště, Huart a hudci vyhrávají
k tanci)*

PERONNELLA

Robine, jsi švarný hoch!
Každý vzdá ti chválu svou.

ROBIN

Pojďte za mnou, pojdte stezkou,
u hájička cestičkou.
(*Farandola se vzdaluje, až zmizí*)

POZNÁMKY